

Politiek & Economie

Golf van stakingen overspoelt Brazilië

Drie weken voor Brazilië de wereldbeker voetbal op gang trapt, is het land in de greep van stakingen. Buschauffeurs, leerkrachten en agenten gooien allemaal hun grieven op tafel.

LIEVE DIERCKX

21 dagen voor het wereldkampioenschap voetbal begint, is het verre van pais en vree in het gastland. De sociale onrust neemt immers hand over hand toe. De leerkrachten van het gemeentelijk onderwijs in São Paulo trapt en de protestgolf een maand geleden op gang. Ze legden het werk neer omdat ze geen loonsverhoging krijgen.

De acties van het onderwijzend personeel inspireerden de afgeloopen dagen ook werknemers uit andere sectoren. In verschillende steden stonden bezoekers van de staatsmusea voor gesloten deuren. Maar vorige week tilden ontevreden Brazilianen het protest naar een hoger niveau. De miljoenenstad Rio de Janeiro, een van de twaalf gaststeden van het WK, gleed af naar chaos nadat werknemers van de busmaatschappij geweigerd hadden uit te rijden. Ze vinden de loonsverhoging die ze kregen te min.

De stakende chauffeurs in Rio 'inspireerden' deze week hun collega's in São Paulo. Ze verlamden het economische hart van Brazilië volledig door met hun bussen de belangrijke verkeersaders in de stad te blokkeren. Ook de buschauffeurs in São Paulo klaagden met hun actie hun schamele verloning aan.

De verzuiching naar een hoger

loon en een beter veiligheidsbeleid zetten ook de agenten in 13 van de 27 Braziliaanse staten er deze week toe aan het werk neer te leggen. 'Vijf jaar lang liet de regering na een loonakkoord uit te voeren. Velen denken misschien dat we het WK misbruiken om aandacht te trekken. Maar dat is niet onze bedoeling. We willen de regering geen schade berokkenen. We willen enkel dat de afspraken nageleefd worden', zei Jones Leal, de voorzitter van de nationale politievereniging.

Er lijkt voorlopig geen dam op te werpen tegen de stakingsgolf. Ook de werknemers van het metrobedrijf in São Paulo en de Braziliaanse ambtenaren zijn van plan de volgende dagen het werk neer te leggen. Zelfs in de privésector roert wat. Werknemers in de horeca, de voedings-, de textiel-, de staal- en de chemiesector de plannen groot-scheepse acties tijdens het WK.

De staking van de agenten en de werkonderbrekingen in het openbaar vervoer baren de regering van presidente Dilma Rousseff ongetwijfeld het meest zorgen. De autoriteiten rekenen op 20.000 agenten en militairen om het wereldkampioenschap in goede banen te leiden. En van de 600.000 buitenlandse toeristen die tussen 12 juni en 13 juli wellicht naar Brazilië afzakken, gaan er flink wat een beroep doen op het openbaar vervoer om zich te verplaatsen.

De regering is dan ook erg bezorgd dat de sociale onrust niet alleen de positie van presidente Rousseff zal verzwakken, maar bovendien ook het 'merk Brazilië' aantast.

China belooft harde vergelding voor dodelijke terreuraanslag in Xinjiang

Bij een aanslag in de woelige Chinese regio Xinjiang zijn gisteren 31 doden gevallen. Volgens het regime in Peking was de aanslag het werk van separatistische Oeigoeren.

ERIK ZIARCYK

In alle vroegte zijn gisteren twee treinwagens in volle vaart ingereden op een markt in Urumqi, de hoofdstad van Xinjiang. De inzittenden in een auto gooiden in het wilde weg explosieven in een menigte van

Oeigoerse militanten strijden al jaren voor meer autonomie of zelfs regelrechte afscheiding van China.

honderden kooplustigen. Een van de wagens vloog even later de lucht in. Hulpverleners telden minstens 31 doden en tientallen gewonden. De materiële schade was enorm.

Het was de zwaarste aanslag in jaren in Xinjiang. De noordwestelijke provincie is al jaren in de greep van geweld door Oeigoeren, een moslimvolk dat zich economisch en politiek gemarginaliseerd voelt. Het regime in Peking heeft jarenlang de migratie van Han-Chinezen naar Xinjiang gestimuleerd, waar ze door de overheidssteun zijn uitgegroeid tot een dominante groep.

Oeigoerse militanten strijden al jaren voor meer autonomie of zelfs regelrechte afscheiding van China.

Inwoners van Urumqi kijken naar de Chinese militairen die de orde moeten herstellen na de aanslag.

Daarbij schuwen ze het geweld niet. Eind april vielen nog drie doden en tientallen gewonden bij een aanslag op een treinstation in Urumqi. Volgens Peking zaten radicale Oeigoeren ook achter een aanslag in de Chinese stad Kunming, waar in maart 29 doden vielen.

Door de golf van aanslagen zijn de autoriteiten op hun qui-vive. Eerder deze maand stuurde de politie in Peking honderden extra manschappen de straten van de hoofdstad op om 'straatterrorisme en em-

stig geweld tegen te gaan'. Vorig jaar pleegden drie Oeigoeren een opmerkelijke zelfmoordaanslag nabij de Verboden Stad, pal in het centrum van Peking.

Na de aanslag van gisteren kondigde de chef van de binnenlandse veiligheidsdienst, Meng Jianzhu, aan de 'arrogantie van de terroristen' hard aan te pakken. Sowieso is de repressie in Xinjiang al enorm. De aanslag vond plaats nadat 39 mensen tot zware gevangenisstraffen waren veroordeeld wegens lid-

maatschap van terreurorganisaties en het aanzetten tot haat.

Los van de Oeigoerse dreiging staan de zenuwen in Peking ook strak gespannen in de aanloop naar de verjaardag van de onderdrukking van de studentenprotesten op het Tiananmenplein. Op 4 juni is het 25 jaar geleden dat het leger met brutaal geweld een eind maakte aan een wekenlange protestgolf. De jongste weken plaatste het regime tientallen dissidenten onder huisarrest om de herdenking te saboteren.

Wilt u reageren?
Hebt u een voorstel voor **Opinie**?
Mail dan naar opinie@tijd.be

Europa is met stip het belangrijkste van uw drie stembiljetten.

MARC HOOGHE

In deze kiescampagne gaat de aandacht vooral uit naar de Vlaamse partijen. Maar het is Europa dat de komende jaren alle belangrijke beslissingen neemt.

Sinterklaas komt vroeg dit jaar. Zowat alle politieke partijen pogen de kiezer te verleiden met een aantal plannen voor lastenverlaging. De besparingen daarentegen worden meestal minder gedetailleerd uitgewerkt.

Het hoort tot de folklore van kiescampagnes dat partijen en kandidaten uitpakken met de slogan 'hier scheert men gratis'. Als men weet dat ons land vorig jaar een begrotingstekort van 2,6 procent had, dan klinken de loze belofte wel bijzonder cynisch. De enige doelstelling voor de komende jaren is dat tekort verder naar beneden te brengen. Veel ruimte voor nieuwe initiatieven is er niet.

Ook de snelheid van de regeringsonderhandelingen zal een rol spelen. Vaak wordt een absolute deadline vergeten: ten laatste op 15 oktober moet onze begroting voor 2015 helemaal rond zijn, inclusief de eerste budgettaire gevolgen van de zesde staats-hervorming. Het staat de politieke partijen natuurlijk vrij allerlei spelletjes te spelen rond de vraag wie wanneer het initiatief mag nemen om bepaalde coalities eerst te vormen of niet. Maar al die spelletjes mogen ons niet doen vergeten dat de deadline van 15 oktober onverbrekelijk is en onvermijdelijk onaangenaam zal zijn.

Bovendien verwacht de Europese Commissie een begroting voor alle overheden in ons land samen. Er is deze zomer dus echt geen behoefte aan een clash tussen de verschillende regeringen. Ze zullen alle gedwongen worden de begrotingsdoelstelling te halen. Veel grote uitputtingslagen kunnen we ons niet veroorloven. De politici zullen na 25 mei ongetwijfeld een

aardig partijje bluffpoker willen spelen, maar op de achtergrond tikt wel de klok voor de begroting van 2015.

Het Europese stembiljet wordt daardoor het belangrijkste van de drie die we zondag voorgeschoteld krijgen. De media en de publieke opinie mogen zich blindstaren op de strijd tussen de Vlaamse politieke partijen, uiteindelijk bepaalt de volgende Europese Commissie hoeveel speelruimte de Belgische politici krijgen.

In elk van de landen waar de eurosceptische partijen het goed doen, zal de nationale regering nog meer proberen elke nieuwe Europese bemoeienis te kelderen.

Er is geen enkele reden om te vermoeden dat de volgende Commissie een linker profiel krijgt. Maar er is wel de kans dat we een bange Commissie krijgen. In landen als Frankrijk, Nederland en het Verenigd Koninkrijk zullen de eurosceptische partijen waarschijnlijk een flinke winst boeken. Ze hebben geen invloed in het Europees Parlement. Hun afgevaardigden doen er weinig meer dan hun parlementaire vergoeding opstrijken.

Maar in elk van de landen waar de euro-

sceptische partijen het goed doen, zal de nationale regering nog meer pogingen ondernemen om elke nieuwe Europese bemoeienis te kelderen.

Vooraf Frankrijk komt in een heel lastig parket. De positie van president François Hollande is drastisch verzwakt door zijn nederlaag bij de gemeenteraadsverkiezingen. Zijn Parti Socialiste zal het zondag niet veel beter doen. De Fransen moeten niet verwachten de volgende jaren veel invloed in Europa te hebben of een tegen-gewicht te kunnen vormen voor een van zelfvertrouwen blakende Angela Merkel.

Opiniepeilingen

De doorslaggevende stem van de volgende Europese Commissie in het Belgische begrotingsbeleid betekent dat de verkiezingen voor het Europees Parlement belangrijker worden dan ooit voordien. Het is daarbij opvallend dat de opiniepeilingen grote verschillen laten zien. Voor Europa laat zelfs een flink deel van de N-VA-kiezers zich verleiden door de ernst en gedege-nheid van Marianne Thyssen (CD&V) of door het tomeloos voluntarisme van Guy Verhofstadt (Open VLD).

Dat heeft voor een stuk te maken met de zwakte van de N-VA-lijst voor Europa, maar het wijst ook op een haast existentiële twijfel. Bij de bevolking leeft een zeer grote bezorgdheid over de houdbaarheid van ons sociaal model. Alles bij het oude laten is contraproductief. We kunnen een stap achterwaarts doen en ons terugplooi- en op de oude gesloten gemeenschap, die zich probeert af te sluiten van de gevolgen van de globalisering. Of we doen een stap voorwaarts en kiezen voor een sterker en beter functionerend Europa, dat in staat is het Europese sociaal model te vrijwaren.

Marc Hooghe

Politicooloog KU Leuven

De opinie van Zak

NEDERLAND WINT EUROPESE VERKIEZINGEN DER LAGE LANDEN

Gespot
Poetin zet motor Russische economie op het spel.

FT
FINANCIAL
TIMES

PETER MANDELSON

Ondanks zijn recente onderpres-teren is Rusland door de omvang en het potentieel van zijn economie aantrekkelijk voor internationale bedrijven. Van de Duitse producenten tot Franse en Italiaanse luxemerken en Britse grootwarenhuizen zijn bedrijven allerhande naar daar getrokken om handel te drijven en te investeren. Rusland was voor hen te groot om links te laten liggen.

Maar vandaag maakt een andere visie opgeld: tenzij president Poetin zijn aandacht snel verlegt van politieke inmenging in de regio naar de economische behoeften van zijn land kan de bedreigende economische prestatie van Rusland wel eens een trend worden. Toekomstige investeringen in Rusland zullen afhangen van hoe gegadigden zowel het politieke risico als de te verwachten economische opbrengsten inschatten.

De klaarblijkelijke bereidheid van Poetin om Rusland in onze vervlochten wereld te isoleren heeft dat risico doen

toemenen. Niemand beseft dat beter dan de Russische bedrijven. Dat zijn uiteindelijk de vehikels die de Russische economie zullen diversifiëren en versterken. Ze piekeren zich suf over waar het gedrag van hun president hen niet zal brengen.

De belangrijkste vraag die ze zich stellen is of Poetin, tot dusver de meester-tacticus wat betreft Oekraïne, in staat is om te beseffen wanneer genoeg genoeg is.

Heel wat doorwinterde Ruslandwaarnemers die ik ontmoette in Polen en Roemenië geloven dat Rusland het niet zal wagen verder te gaan dan de bezetting van de Krim - gezien de grote weerstand en de kosten - maar mikt op een zwakke buffer tegen Europa die binnen zijn invloedssfeer valt. Er is ook het vermoeden dat Rusland alsnog wil verhinderen dat Moldavië, een vroegere Sovjet-republiek, een associatieverdrag tekent met de Europese Unie.

Als Rusland zijn voornemens uitvoert, en gebruikmaakt van destabilisering en druk op de lokale bevolking en de politici, is er niet zo heel veel dat de Verenigde Sta-

ten en Europa daar kunnen aan doen. Het Westen zal geen militaire interventie wagen, noch zal het een embargo instellen zoals tegen Iran, want Europa is voor zijn energie flink afhankelijk van Rusland.

Dat wil echter niet zeggen dat het Westen afzijdig zal blijven. De collectieve veiligheidsgaranties van de NAVO zullen worden herbevestigd. De onwettige annexatie van de Krim zal nooit worden erkend; die toestand van onzekerheid zal voor Rusland een steeds grotere financiële last worden. De autoriteiten in Kiev zullen steun krijgen van Europa, dat economische hulp zal geven en zal helpen met de hervorming van de energiemarkt. Mocht blijken dat Moskou zondag de presidentsverkiezingen in Oekraïne ondermijnt, dan zullen de sancties tegen Rusland worden verstrengd. Ook de dominante positie van Gazprom in Europa zal worden aangepakt. De Russische bedrijven hebben alle reden om bang te zijn.

Deze opinie is gespot in *Financial Times*.

Nu zaterdag in De Tijd Weekend

DE TIJD
weekend

De laatste interviews

‘Wie een regering wil vormen, moet de grootste partij uit de andere taalgroep uitschakelen’

Bart De Wever (N-VA)

‘CD&V gaat niet opnieuw depanneren’

Kris Peeters (CD&V)

Pascale Naessens

Het zakelijk recept van Vlaanderens puurste chef

Facebook voor beleggers

Sociale netwerken voor actieve investeerders

Roularta-CEO Rik De Nolf

‘Vanaf hier kan het alleen maar beter gaan’

Netto

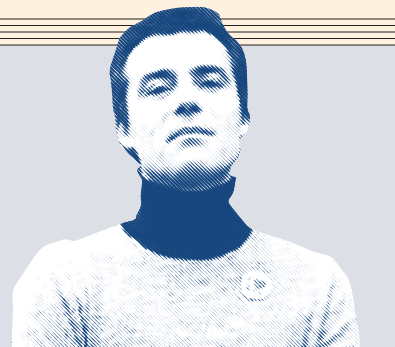
Bankgeheim brokkelt verder af
Fiscus krijgt ook uw vermogen in het buitenland in het vizier

Sabato

Alain Ducasse
De favoriete foodie-adressen van de sterrenchef in Londen

Opinie

DE CAMPAGNE-WATCHER
MARC FAUCCONNIER

Games of Throne

Enkele dagen voor de verkiezingen blijft het gebrek aan ideeën de communicatie van de Vlaamse partijen domineren. Er hebben weinig of geen topcreatievelingen actief meegewerkt aan de politieke campagnes, en dat is eraan te zien. Die ene frisse headline - 'als het klimaat een bank was, was het al lang gered' - heeft de PVDA dan nog zonder bronvermelding gepikt van wijlen de Venezolaanse president Hugo Chávez.

Politici zullen misschien opwerpen dat creativiteit ondergeschikt is aan hun optreden in debatten en interviews. Ze hebben enkel gelijk als ze Bart De Wever, Kris Peeters of Maggie De Block heten, want die zitten op de goede golf en krijgen massa's airplay. De mindere goden en kleinere partijen hadden niet wat meer inspiratie hun standpunten veel doeltreffender aan de man kunnen brengen. Belgische adverteerders hebben de economische waarde van creativiteit intussen wel begrepen. Ze stimuleren hun reclamebureaus steeds vaker om de lat hoger te leggen. Bij de Belgische politici dringt dat besef hopelijk tegen de volgende verkiezingen door.

Deze tactische spelletjes hebben maar één keerzijde: omdat ze zowat alle politieke tegenstanders in verlegenheid brengen blijven na 25 mei maar weinig bondgenoten over.

Creativiteit kan ook van tactische aard zijn. Op dat vlak - het moet gezegd - kent de N-VA dezer dagen haar gelijke niet. En geloof me, het valt me persoonlijk niet makkelijk om dat te zeggen. Wie de speltheorie kent (of googel het woord gewoon) begrijpt meteen waarover ik het heb. Het gaat om electorale partijjes diebanden waarbij niet de directe maar de indirecte ontvangers worden geviseerd.

Enkele voorbeelden. Door provocerende uitspraken over werklozen en steuntrekkers te doen geeft de N-VA de linkse partijen weer wat wind in de zeilen, in de hoop dat directe concurrenten als Open VLD en CD&V daaronder lijden. Met zijn eerste videotweet in het Frans neutraliseert De Wever de ongerustheid bij veel Vlamingen over de toekomst van het land. En als hij hier en daar een Waalse kiezer kan overtuigen om rechts te stemmen, is dat leuk meegenomen.

Deze tactische spelletjes hebben maar één keerzijde: omdat ze zowat alle politieke tegenstanders in verlegenheid brengen blijven er na 25 mei maar weinig bondgenoten over. Dan kan 'pyrrusoverwinning' wel eens het postelectorale buzzword worden.

Marc Fauconnier
CEO reclamebureau Famous